

**UCHWAŁA NR XXXIII/ 307 /13
RADY MIEJSKIEJ W OZIMKU**

z dnia 25 czerwca 2013 r.

w sprawie zwrócenia skargi na działalność Burmistrza Ozimka

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2013 r. poz. 594) w związku z art. 223 § 1, art. 228 oraz art. 231 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r. poz. 267) po rozpatrzeniu skargi na działalność Burmistrza Ozimka złożonej przez Pana
Rada Miejska w Ozimku uchwała, co następuje:

§ 1. Uznaje się za niewłaściwą w sprawie rozpatrzenia skargi i zwraca skargę złożoną na działalność Burmistrza Ozimka przez Pana , przyczyn określonych w załączniku do niniejszej uchwały.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Rady Miejskiej w Ozimku zobowiązując go do :

1. zwrócenia skargi skarżącemu,
2. przesłania skarżącemu odpisu niniejszej uchwały wraz z załącznikiem.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady
Miejskiej w Ozimku

Joachim Wiesbach

Załącznik Nr 1 do Uchwały Nr XXXIII/ 307 /13

Rady Miejskiej w Ozimku

z dnia 25 czerwca 2013 r.

Przepisy art. 223 § 1 w zw. z art. 228 kpa nakładają na organy administracji publicznej oraz inne podmioty obowiązek przestrzegania w toku postępowania (skargowego i jurysdykcyjnego ogólnego) swojej właściwości. Samo pojęcie właściwości wskazane w art. 223 § 1 należy rozumieć tak, jak zostało ono określone w kodeksie, ze względu na wykładnię systemową. Zatem przy ustalaniu właściwości należy się kierować nie tylko przepisami o zakresie działania. W doktrynie podkreśla się, że należy przy tym mieć na uwadze także przepisy określające kompetencje nadzorcze i zwierzchnictwo służbowe. Podkreślenia wymaga też, że przestrzeganie swojej właściwości przez organ rozpatrujący skargę "z jednej strony wyklucza możliwość równoległego prowadzenia postępowań w tej samej sprawie przez kilka organów, a z drugiej przeciwdziała pieniactwu podmiotów występujących ze skargami i wnioskami" (por. B. Banaszak, *Prawo obywateli...*, s. 34)."

Jak wynika z treści skargi przedmiotowa sprawa dotyczy zobowiązań podatkowych skarżącego i była przedmiotem rozstrzygnięcia organów odwoławczych oraz wydana została ostateczna decyzja podatkowa przez organ właściwy I instancji, od której podatnik nie odwołał się. Decyzja jest prawomocna. Jeszcze przed datą złożenia skargi przez pana _____ właściwy organ odwoławczy – (por. art. 240 kpa w zw. z art. 3 kpa) rozstrzygnął kwestie naruszeń prawa przez Burmistrza Ozimka w stosunku do podatnika eliminując z obrotu prawnego niezgodne z prawem decyzje, w konsekwencji czego Burmistrz Ozimka wydał prawidłową decyzję, która jest na tym etapie ostateczna i prawomocna (podatnik nie odwołał się od tej decyzji). Z wagi na to, że przedmiotowa sprawa jest sprawą podatkową, wszelkie niezadowolenie z treści wydanych decyzji oraz co do terminowości prowadzenia tego postępowania należy do kompetencji podatkowych organów odwoławczych, zgodnie z tokiem postępowania odwoławczego określonego przepisami Ordynacji podatkowej. W konsekwencji uznać należy, że brak jest właściwości tut. Rady do rozpatrywania sprawy, która była już przedmiotem rozpoznania innego właściwego w tym zakresie organu.

Również kwestia ewentualnych zarzutów co do terminowości działania organów w postępowaniu podatkowym winna być przedmiotem rozpatrzenia innych właściwych organów. Z uwagi na niedokładne określenie zarzutów w zakresie terminowości możliwym jest, iż do rozpatrzenia skargi może być właściwe SKO w Opolu (przewlekłe działanie organu podatkowego I instancji) lub WSA w Opolu (przewlekłe działanie organu podatkowego II instancji). W związku z tym, iż nie można na tym etapie ustalić w w/w zakresie organu właściwego, skargę w tej części należy skarżącemu zwrócić (por. G.Łasczyca, C.Martysz, A. Matan: Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz, LEX 2010).

Oddzielnie należy zwrócić uwagę na ogólny brak kompetencji Rady Miejskiej i działających w jej ramach komisji (Komisji Rewizyjnej) do rozstrzygnięcia w indywidualnych sprawach podatkowych lub też sprawowania kontroli czy nadzoru nad takimi sprawami.

Komisja Rewizyjna jest wewnętrznym organem rady gminy, z czego wynika, że zakres jej uprawnień nie może wykraczać poza kompetencje rady gminy, nawet gdyby rada upoważniła ją do działania w tym zakresie. Podobnie bowiem jak w dziedzinie prawa prywatnego, obowiązuje tu zasada, w myśl której nikt nie może przenieść na drugiego więcej praw, aniżeli sam posiada (*nemo plus iuris in alium transferre potest quam ipse habet*).

Z przepisów określających kompetencje rady wynika jednoznacznie, że do zakresu działania rady należą wszystkie sprawy publiczne o znaczeniu lokalnym, niezastrzeżone ustawami na rzecz innych podmiotów, w tym zwłaszcza tzw. zadania własne, obejmujące zaspokajanie zbiorowych potrzeb wspólnoty samorządowej (art. 6 i 7 u.sam.gmin.). Wydawanie decyzji w indywidualnych sprawach z zakresu administracji publicznej zastrzeżone zostało do kompetencji odrębnych organów administracji publicznej: wójtów, burmistrzów i prezydentów miast (art. 39 ust. 1 w zw. z art. 11a ust. 3 u.sam.gmin.), a odpowiednie przepisy regulują również właściwy tryb kontrolny wydawanych decyzji przez w/w organy, w tym w drodze postępowań odwoławczych. Oznacza to, że radzie, a tym samym i jej komisjom, nie przysługuje prawo ingerowania w tę sferę działania, w tym również prawo kontrolowania tych decyzji, co wielokrotnie podkreślał NSA. Podobne stanowisko zajmuje orzecznictwo administracyjne. Jak bowiem słusznie zauważono w rozstrzygnięciu nadzorczym Wojewody Wrocławskiego: *Komisja rady nie może wykonywać praw i obowiązków zastrzeżonych przepisami ustawy dla innych organów*

(rozstrz.n. Wojewody Wrocławskiego z 24 II 1995 r., ON.II.0914/5/95), a w konkretnie rozpatrywanym przypadku SKO w Opolu.

Reasumując:

- 1) sprawa indywidualna podniesiona w piśmie pana _____, była już przedmiotem prawomocnego rozstrzygnięcia organów właściwych w sprawie podatkowej I i II instancji
- 2) postępowanie podatkowe w sprawie skarżącego zostało zakończone - decyzja podatkowa wydana w przedmiotowej sprawie jest ostateczna i prawomocna (podatnik nie odwołał się);
- 3) w części skargi odnoszącej się do okresu trwania postępowania podatkowego z uwagi na niedookreślenie zarzutów w zakresie organów winnych przewlekłego prowadzenia sprawy nie sposób ustalić jaki organ jest właściwy do rozpatrzenia skargi w tym zakresie;
- 4) brak jest kompetencji rady do kontroli decyzji wydawanych w indywidualnych sprawach podatkowych; skargę należy skarżącemu zwrócić. Rada Miejska w Ozimku nie jest organem właściwym do rozpatrzenia przedmiotowej skargi.

Przewodniczący Rady
Miejskiej w Ozimku

Joachim Wlesbach